INFORMACIJE ZA PRAVNU BORBU PROTIV ODUZIMANJA SLOBODE KRETANJA, PRAVA NA RAD, BOLNIČKU SKRB I OBRAZOVANJE DJECE

0. NAŠI ZAKONI, PRAVA I USTAV

Dijelite svima i informirajte ljude.

Zakon kaže da cijepljenje **NIJE OBAVEZNO** i nitko ne smije na tu odluku vršiti politički, socijalni ili drugi pritisak

Članak 7.3.1., rezolucije 2361 EU parlamenta na 5. Zasijedanju od 27.01.2021. god. 2361 rezolucija pod naslovom Covid-19 cjepiva: etička, pravna i praktična razmatranja kaže: Osigurati da su građani informirani da cijepljenje **NIJE OBAVEZNO** i da nitko ne vrši politički, socijalni ili drugi pritisak da se sami cijepe, ako to sami ne žele.

Članak 7.3.2. osigurati da nitko ne bude diskriminiran zbog toga što nije cijepljen zbog mogućih zdravstvenih rizika ili ne želi biti cijepljen.

Članak 7.5.2. koristiti potvrde o cijepljenju samo u svrhu koja im je određena za praćenje učinkovitosti cjepiva, potencijalnih nuspojava i štetnih događaja.

Cijepljenje je osobni odabir temeljen na osobnim okolnostima.

Niti jedno COVID cjepivo nije odobreno od regulatorne agencije. Europska regulatorna agencija je **UVJETNO** odobrila ta cjepiva.

Uvjetno odobrenje za stavljanje u promet lijeka odobrenje je ono odobrenje koje se temelji na podacima koji su manje potpuni od onih potrebnih za uobičajeno odobrenje.

To su **EKSPERIMENTALNA** cjepiva, a oni koji ih prime su sudionici u eksperimentu/pokusu.

Prema Zakonu o zaštiti prava pacijenata, na **POKUSE NA LJUDIMA** se može isključivo dobrovoljno pristati i to uz informirani pristanak i potpisanu **PISMENU** suglasnost.

Budući da je to cjepivo eksperimentalno, a 1947. je u Nurembergu **ZABRANJENO EKSPERIMENTIRATI NA LJUDIMA**, ljudi koji to rade bez da obavijeste onoga na kojem se provodi eksperiment su **RATNI ZLOČINCI**.

Trenutni status kliničkih ispitivanja nekih eksperimentalnih cjepiva:

Pfizer klinička ispitivanja neće završiti do 27. siječnja 2023.
https://clinicaltrials.gov/ct2/show/NCT04368728

Moderna klinička ispitivanja završavaju krajem prosinca 2023.
https://clinicaltrials.gov/ct2/show/NCT03897881

AstraZeneca klinička ispitivanja će završiti u veljači 2023.
https://clinicaltrials.gov/ct2/show/NCT04516746

KAKO POSTUPATI I NA KOJE SE ZAKONSKE ODREDBE POZVATI U SLUČAJU KRŠENJA TEMELJNIH PRAVA I SLOBODA

U Republici Hrvatskoj ljudska prava svakog pojedinca propisana su Ustavom RH, međunarodnim ugovorima kojih je RH stranka te zakonima. **Ustav Republike Hrvatske u članku 3.** zaštitu ljudskih prava određuje kao najvišu vrednotu ustavnog poretka Republike Hrvatske. **Glavom III Ustava** jamči se zaštita ljudskih prava i temeljnih sloboda te velik broj pojedinačnih prava. Nastavno na Ustav Republike Hrvatske, mnogi zakoni i drugi propisi na različitim razinama daju praktično značenje temeljnim pravima i slobodama pojedinca. Ovo se odnosi na veliki broj propisa uključujući: zdravstvenu zaštitu, socijalne službe, kazneno zakonodavstvo, zaštitu protiv različitih oblika diskriminacije, obrazovni sustav i slično.

Republika Hrvatska ratificirala je i velik broj međunarodnih ugovora na globalnoj i regionalnoj razini, kojima se jamči zaštita i promocijaljudskih prava. Ti ugovori, u koje pripada i **šest konvencija Ujedinjenih naroda o ljudskim pravima** prema kojima postoji obveza izvještavanja ugovornim tijelima **Ujedinjenih naroda**, kao i **Europska konvencija o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda**, sukladno odredbama Ustava dio su unutarnjeg pravnog poretka RH, a po pravnoj snazi su iznad zakona te ih sudovi mogu i neposredno primjenjivati kad odlučuju o pitanjima koja se tiču zaštite ljudskih prava pojedinaca. Za provedbu nacionalnog zakonodavstva i međunarodnih obaveza koje je RH preuzela u području zaštite i promocije ljudskih prava odgovornost pripada cjelokupnom sustav državne vlasti, s posebnim naglaskom na ulogu sudova u njihovoj zaštiti, te nezavisnih institucija.

Zakon o sudovima („Narodne novine“ broj: 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20) u članku 5. propisuje: „Sudovi sude na temelju Ustava, pravne stečevine Europske unije, međunarodnih ugovora, zakona i drugih važećih izvora prava.“Kako postupiti i na koje se zakonske odredbe pozvati u slučaju:

Nametanja izolacije zdravim osobama u vlastitom domu ili drugom odgovarajućemprostoru (samoizolacija) i kaznene/prekršajne prijave u slučaju kršenja iste.Uvodno se ističe kako je određivanje samoizolacije prvotno određeno **Odlukom o posebnoj sigurnosnoj mjeri izolacije osoba u vlastitom domu ili drugom odgovarajućem prostoru (samoizolacija), klasa: 501-01/20-01/06, urbroj: 534-02-20-1 od 14. ožujka 2020. godine**, a koja odluka nikada nije proglašena u službenom glasilu Republike Hrvatske i kao takva nije mogla stupiti na snagu te je iz navedenog razloga protivna odredbi **čl. 90. Ustava.**

Nametanje samoizolacije temeljem navedene odluke kao i svih njezinih kasnijih izmjena krši odredbu **čl. 22. Ustava** („Čovjekova je sloboda i osobnost nepovrediva. Nikomu se ne smije oduzeti ili ograničiti sloboda, osim kada je to određeno zakonom, o čemu odlučuje sud.“), **odredbu čl. 24. Ustava** („Nitko ne može biti uhićen ili pritvoren bez pisanoga, sudbenog i na zakonu utemeljenog naloga. Takav nalog mora biti pročitan i uručen uhićeniku prilikom oduzimanja slobode.“),a s obzirom da se osobama odredi samoizolacija bez da im se o istom dostavi pisano rješenje na koje se može podnijeti pravni lijek, isto je protivno i odredbi **čl. 18. Ustava** („Jamči se pravo na žalbu protiv pojedinačnih pravnih akata donesenih u postupku prvog stupnja pred sudom ili drugim ovlaštenim tijelom.“).

Mjera samoizolacije protivna je i **čl. 14. Ustava** („Svatko u Republici Hrvatskoj ima prava i slobode, neovisno o njegovoj rasi, boji kože, spolu, jeziku, vjeri, političkom ili drugom uvjerenju, nacionalnom ili socijalnom podrijetlu, imovini, rođenju, naobrazbi, društvenom položaju ili drugim osobinama.“), **načelu razmjernosti iz čl. 16. st. 2. Ustava** („Svako ograničenje slobode ili prava mora biti razmjerno naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju.“), **načelu zakonitosti propisanom odredbom čl. 19. Ustava** („Pojedinačni akti državne uprave i tijela koja imaju javne ovlasti moraju biti utemeljeni na zakonu. Zajamčuje se sudska kontrola zakonitosti pojedinačnih akata upravnih vlasti i tijela koja imaju javne ovlasti.“) te **odredbi čl. 17. Ustava**.

U slučaju da Vam se nametne mjera samoizolacije, potrebno je pozvati se na naprijed navedene odredbe Ustava te obavezno tražiti od osobe koja Vas je obavijestila da Vam je nametnuta mjera da Vam dostavi pisanu odluku o izrečenoj mjeri s obrazloženjem i uputom o pravnom lijeku. Odluke se uvijek moraju donijeti u pisanom obliku, osim iznimno u posebno propisanim slučajevima, no i tada je obavezna dostava pisane odluke stranci ukoliko stranka to zatraži. Na pravo zaprimanja odluke pisanim putem Vas je dužna upozoriti službena osoba **(čl. 97. Zakona o općem upravnom postupku)**. Stoga, čim zaprimite „obavijest o izrečenoj mjeri samoizolacije“ tražite pisani otpravak iste kako biste mogli podnijeti pravni lijek. S obzirom da je dosadašnja praksa da osobe kojima je nametnuta mjera samoizolacije nisu zaprimali pisane odluke, upozorite osobu koja Vas obavještava o mjeri da ukoliko Vam ne dostavi pisanu odluku da time izravno krši **čl. 18. i čl. 24. Ustava**. Ukoliko Vam ne dostavi pisanu odluku, zatražite da Vam navede na temelju kojih propisa Vam je istu izrekla.

U slučaju da radi kršenja „mjere samoizolacije“ dobijete kaznu i/ili kaznenu ili prekršajnu prijavu, svoja prava može ostvarivati tek u sudskom postupku, odnosno iznošenjem pravnog lijeka (prigovora ili žalbe) protiv dobivene novčane kazne i/ili kaznene ili prekršajne prijave/ naloga. Ukoliko osoba dobije kaznenu prijavu za kazneno djelo iz **čl. 180. Kaznenog zakona**, odnosno za širenje i prenošenje zaraze bolesti za koje je propisana kazna zatvora do 2 godine, prije svega treba svakako kontaktirati odvjetnika i iznijeti svoju obranu na način da istakne da ne može zdrava osoba kojoj je određena mjera izolacije u vlastitom domu ili drugom odgovarajućem prostoru – samoizolacija, širiti zaraznu bolest ako ista nije bolesna, jer se bolest može utvrditi samo dijagnozom (a dijagnoza se postavlja na osnovu anamneze, simptoma i rezultata različitih morfoloških i funkcionalnih pretraga pacijenta).

Nemogućnosti ostvarivanja zdravstvene zaštite bez PCR testa. **Uvjetovanje pružanja liječničke pomoći**, odnosno liječničkog pregleda prethodnim provođenjem PCR testa, kao i odbijanje pružanje navedenog radi neprovođenja testa predstavlja kazneno djelo nesavjesnog liječenja iz **čl. 181. Kaznenog zakona** („Doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik koji obavljajući zdravstvenu djelatnost primijeni očito nepodobno sredstvo ili način liječenja ili na drugi način očito ne postupi po pravilima zdravstvene struke ili očito nesavjesno postupa pa time prouzroči pogoršanje bolesti ili narušenje zdravlja druge osobe, kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.“) a ukoliko se odbije pružiti pomoć osobi u životnoj opasnosti, isto predstavlja kazneno djelo nepružanja pomoći iz **čl. 123. Kaznenog zakona** („Tko ne pruži pomoć osobi u životnoj opasnosti, iako je to mogao učiniti bez veće opasnosti za sebe ili drugoga, kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.“). Navedeno bi predstavljalo i kazneno djelo povrede ravnopravnosti iz **čl. 125. Kaznenog zakona** („Tko na temelju razlike u rasi, etničkojpripadnosti, ... ili drugim osobinama uskrati, ograniči ili uvjetuje drugome pravo na stjecanje dobara ili primanje usluga, pravo na obavljanje djelatnosti, pravo na zapošljavanje i napredovanje, ili tko na temelju te razlike daje drugome povlastice ili pogodnosti glede navedenih prava, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.“).

Također, navedeno postupanje bi bilo protivno i Zakonu o zdravstvenoj zaštiti, posebice odredbi **čl. 5.**, („ (1) Svaka osoba ima pravo na zdravstvenu zaštitu i na mogućnost ostvarenja najviše moguće razine zdravlja, u skladu s odredbama ovoga Zakona i zakona kojim se uređuje obvezno zdravstveno osiguranje u Republici Hrvatskoj. (2) Svaka je osoba obvezna brinuti se o očuvanju i unaprjeđenju svoga zdravlja. (3) Nitko ne smije ugroziti zdravlje drugih. (4) Svaka osoba je u hitnim slučajevima obvezna pružiti prvu pomoć ozlijeđenoj ili bolesnoj osobi i omogućiti joj pristup do hitne medicinske pomoći.“) i **odredbi čl. 13.** („Zdravstvena zaštita stanovništva Republike Hrvatske provodi se na načelima sveobuhvatnosti, kontinuiranosti, dostupnosti i cjelovitog pristupa u primarnoj zdravstvenoj zaštiti, specijaliziranog pristupa u specijalističko-konzilijarnoj i bolničkoj zdravstvenoj zaštiti te na načelima supsidijarnosti i funkcionalne integracije.“) zatim **odredbi čl. 59. Ustava** i **odredbi čl. 70. Ustava** („Svatko ima pravo na zdrav život.“), **odredbi čl. 26. st. 1. toč. 6. Zakona ozdravstvenoj zaštiti** („U ostvarivanju zdravstvene zaštite svaka osoba u skladu s odredbama ovoga zakona i zakona kojim se uređuje obvezno zdravstveno osiguranje ima pravo na: prihvaćanje ili odbijanje pojedinog dijagnostičkog odnosno terapijskog postupka, osim u slučaju neodgodive medicinske intervencije čije bi nepoduzimanje ugrozilo njezin život i zdravlje ili izazvalo trajna oštećenja njezina zdravlja“), **odredbi čl. 2.** („Svakom pacijentu jamči se opće i jednako pravo na kvalitetnu i kontinuiranu zdravstvenu zaštitu primjerenu njegovom zdravstvenom stanju, sukladno opće prihvaćenim stručnim standardima i etičkim načelima, u najboljem interesu pacijenta uz poštivanje njegovih osobnih stavova.“) **čl. 3.** („Zaštita prava pacijenata u Republici Hrvatskoj provodi se na načelima humanosti i dostupnosti.“), **čl. 4., čl. 5. i čl. 6.** („Pravo na suodlučivanje pacijenta obuhvaća pravo pacijenta na obaviještenost i pravo na prihvaćanje ili odbijanje pojedinoga dijagnostičkog, odnosno terapijskog postupka.“) Zakona o zaštiti prava pacijenatate **odredbi čl. 1. st. 3. Kodeksa medicinske etike i deontologije** („Liječničku će pomoć pružati jednako svima bez obzira na dob, spol, rasu, narodnost, vjeru, političko uvjerenje, društveni položaj ili bilo koje druge okolnosti, poštujući pri tome ljudska prava i dostojanstvo osobe.“).

Ukoliko niste u mogućnosti napraviti pregled ili zahvat bez provođenja PCR testa, upoznajte zdravstvene djelatnike s navedenim odredbama te im recite da su Vas sukladno naprijed navedenim odredbama dužni pregledati, odnosno pružiti liječničku pomoć. Ukoliko Vas isti i dalje ne žele primiti, tražite da Vam dostave pismenu odluku da Vas neće primiti na pregled, a kako biste mogli poduzeti radnje radi zaštite Vaših prava pred nadležnim tijelima. Također, tražite da Vam navedu temeljem kojih propisa Vam odbijaju pružiti liječničku pomoć.

Kaznene/prekršajne prijave privatnicima koji unatoč odluci NSCZ o zabrani obavljanja djelatnosti kane raditi i ne zatvore djelatnost **Zabrana rada je protivna odredbi čl. 55. Ustava** („Svatko ima pravo na rad i slobodu rada“), **odredbi čl. 56. Ustava** („Svaki zaposleni ima pravo na zaradu kojom može osigurati sebi i obitelji slobodan i dostojan život.“). Zatvaranje pojedinih privatnika je suprotno i **odredbi čl. 49. Ustava** („Poduzetnička i tržišna sloboda temelj su gospodarskog ustroja Republike Hrvatske. Država osigurava svim poduzetnicima jednak pravni položaj na tržištu. Zabranjena je zlouporaba monopolskog položaja određenog zakonom.“). Navedeno bi predstavljalo i kazneno djelo povrede ravnopravnosti iz **članka 125. Kaznenog zakona** („Tko na temelju razlike u rasi, etničkoj pripadnosti, … ili drugim osobinama uskrati, ograniči ili uvjetuje drugome pravo na stjecanje dobara ili primanje usluga, pravo na obavljanje djelatnosti, pravo na zapošljavanje i napredovanje, ili tko na temelju te razlike daje drugome povlastice ili pogodnosti glede navedenih prava, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.“). **Zabrana rada je protivna i Međunarodnom paktu o gospodarskim, socijalnim i kulturnim pravima usvojenom na Općoj skupštini Ujedinjenih naroda 16.12.1966.g**. ((rezolucija br.2200 A/ XXI), stupio na snagu 3.1.1976.g., -u Republici Hrvatskoj stupio na snagu 8.10.1991.g.) („Države stranke ovog pakta smatraju da je priznanje ljudskog dostojanstva, te jednakih i neotuđivih prava svih članova ljudske obitelji temelj slobode, pravde i mira u svijetu, priznajući da ta prava proizlaze izprirodnog dostojanstva ljudske osobe,te da se ideal slobodnih ljudskih bića,k oja uživaju građansku i političku slobodu i koja su oslobođena straha i nestašice može postići samo ako su stvoreni uvjeti u kojima svatko može uživati svoja gospodarska, socijalna i kulturna prava.”). U slučaju zaprimanja prijave, potrebno je bez odgode angažirati pravnu pomoć.

Prijetnje poslodavca zaposleniku da će ga financijski kazniti uskratom s plaće ako usluže kupca/potrošača koji ne nosi masku:

Poslodavac je obvezan u radnom odnosu radniku dati posao te mu za obavljeni rad isplatiti plaću, a radnik je obvezan prema uputama koje poslodavac daje u skladu s naravi i vrstom rada, osobno obavljati preuzeti posao. Upute koje poslodavac daje radnike ne mogu se odnositi na odbijanje usluživanje kupca/potrošača jer se isto nema veze s naravi i vrstom rada, već se radi o poticanju radnika na počinjenje kaznenog djela povrede ravnopravnosti iz **članka 125. Kaznenog zakona**, jer bi odbijanje usluživanja kupca/potrošača to predstavljalo. Također, radnik ne može znati da li kupac/potrošačne nosi masku za lice iz nekih zdravstvenih razloga, niti je ovlašten o istome sakupljati informacije, slijedom čega bi svako suprotno postupanje predstavljalo kazneno djelo iz **čl. 146. Kaznenog zakona** – nedozvoljenu uporabu osobnih podataka, kao i kršenje **odredbe čl. 37. Ustava** („Svakom se jamči sigurnost i tajnost osobnih podataka. Bez privole ispitanika, osobni se podaci mogu prikupljati, obrađivati i koristiti samo uz uvjete određene zakonom.“) te **odredbe čl. 25. Zakona o zaštiti prava pacijenata** („Pacijent ima pravo na povjerljivost podataka koji se odnose na stanje njegova zdravlja sukladno propisima o čuvanju profesionalne tajne i zaštiti osobnih podataka.“). Zastrašivanje radnika prijetnjama o uskrati plaće kao i svako drugo slično uznemiravanja predstavlja kazneno djelo iz **odredbe čl. 133. Kaznenog zakona – zlostavljanje na radu** („Tko na radu ili u vezi s radom drugog vrijeđa, ponižava, zlostavlja ili na drugi način uznemirava i time naruši njegovo zdravlje, kaznit će se kaznom zatvora do dvije godine.“). U slučaju da Vam poslodavac prijeti s uskratom plaće, istoga je potrebno upoznati s naprijed navedenim odredbama.

Ukoliko Vam poslodavac i dalje prijeti ili dođe do uskrate plaće, potrebno je poslati poslodavcu zahtjev za zaštitu prava radnika sukladno **odredbi čl. 133. Zakona o radu**. Poslodavca je potrebno upoznati i s **odredbom čl. 5. st. 2. Ustava** („Svatko je dužan držati se Ustava i prava i poštivati pravni poredak Republike Hrvatske)a posebice **odredbom čl.20. Ustava** („Tko se ogriješi o odredbe Ustava o ljudskim pravima i temeljnim slobodama osobno je odgovoran i nemože se pravdati višim nalogom“)

Diskriminacije koja se očituje u odbijanju pružanja usluge prema potrošačima koji ne nose masku:

Zabrane ulaska osobi koja ne nosi masku u javni zatvoreni prostor ili u prostor privatnog poduzeća. Ukoliko se kupcu/potrošaču ne pruži usluga iz razloga što isti ne nosi masku za lice, time se čini kazneno djelo povrede ravnopravnosti iz **članka 125. Kaznenog zakona**. Pored navedenog, a obzirom da pružatelj usluge ne može i ne smije znati zdravstveno stanje isti nije ovlašten osobu koja ne nosi masku ispitivati o razlozima nenošenja maske za lice jer bi time činio **kazneno djelo iz čl. 146. Kaznenog zakona – nedozvoljenu uporabu osobnih podataka** a prekršio bi i **odredbu čl. 25. Zakona o zaštiti prava pacijenata**. Odbijanje pružanja usluge osobi koja ne nosi masku je protivna i **odredbi čl. 14. st. 2. Ustava** („Svi su pred zakonom jednaki“).

U slučaju da Vam se odbije pružiti usluga iz razloga nenošenja maske, obavijestite službenu osobu/trgovca, odnosno pružatelja usluge s navedenim odredbama te ih upozorite da takvim postupanjem postaju osobni odgovorni za kršenje ljudskih prava a sukladno **odredbi čl. 5.st. 2. Ustava** („Svatko je dužan držati se Ustava i prava i poštivati pravni poredak Republike Hrvatske) a posebice **odredbi čl.20. Ustava** („Tko se ogriješi o odredbe Ustava o ljudskim pravima i temeljnim slobodama osobno je odgovoran i ne može se pravdati višim nalogom“). Također, obzirom da nošenje maske uzrokuje zdravstvene probleme ili pogoršava već postojeće, navedite da radi zdravstvenog stanja niste u mogućnosti nositi masku, a sukladno Zakonu o zaštiti prava pacijenata i naprijed navedenim odredbama nitko Vas o Vašem zdravstvenom stanju nije ovlašten o tome ispitivati.

Sankcioniranja učenika koji ne nose masku izbacivanjem s nastave, neopravdanim satima, ukorima, pa čak i izbacivanjem iz škole do kojeg dolazi neopravdanim satima koji se gomilaju izbacivanjem sa sata zbog nenošenja maske - **niti jednim zakonom niti pravilnikom nije propisano da će se učenika udaljiti sa nastave ako ne nosi masku.** Ukoliko do toga dođe, trebalo bi svakako tražiti da se pismenim putem dostave sva upozorenja od škole, a ne samo usmeno, kako bi mogli tražiti zaštitu svojih prava, odnosno djetetovih prava pred nadležnim institucijama, ovisno o svakom pojedinom slučaju. **Izbacivanje učenika s nastave je protivno pravu na obrazovanje**, propisanom i zaštićenom **odredbom čl. 66. Ustava** („Obrazovanje je u Republici Hrvatskoj svakomu dostupno, pod jednakim uvjetima, u skladu s njegovim sposobnostima.“), **odredbom čl. 14. Povelje o temeljnim pravima Europske unije** („Svatko ima pravo na obrazovanje i na pristup strukovnom i trajnom usavršavanju. Ovo pravo uključuje mogućnost besplatnog obveznog školovanja. Sloboda osnivanja obrazovnih ustanova, uz poštovanje demokratskih načela, te pravo roditelja da svojoj djeci osiguraju obrazovanje i poduku u skladu sa svojim vjerskim, filozofskim i pedagoškim uvjerenjima, poštuje se u skladu s nacionalnim zakonima koji uređuju ostvarivanje takve slobode i prava.“) Pravo na obrazovanje obuhvaća i pravo na sigurno okruženje u kojemu se poštuju prava djece. Obrazovanje se samo po sebi smatra ljudskim pravom, no istovremeno i neophodnim sredstvom za ostvarivanje ostalih ljudskih prava! **Europska konvencija za zaštitu ljudskih prava i sloboda** sadrži mnoge odredbe za zaštitu prava djece, primjerice **Protokol 1, Članak 2.,** “pravo na obrazovanje”. Međutim, sveobuhvatni okvir za dječja prava je **Konvencija UN-a o pravima djeteta** (usvojena na 44. zasjedanju Opće skupštine Ujedinjenih naroda 20. studenoga 1989. godine **(rezolucija br. 44/25)**) I **Konvencija o pravima djeteta i Opća deklaracija o ljudskim pravima** definiraju jačanje poštivanja ljudskih prava i temeljnih sloboda kao jednu od svrha školovanja. Ključno načelo u središtu ljudskih prava i pristupa utemeljenog na ljudskim pravima je načelo nediskriminacije! Škole u skladu s dječjim pravima u središte moraju staviti ljudsko dostojanstvo djece.!

Sankcioniranja privatnika u situaciji u kojoj gosti prekrše mjere (bilo nenošenjem maske, bilo izostankom distance ili sl.) Osnova odgovornosti je da osoba može odgovarati samo za radnje koje je ona napravila, a nikako ne za radnje koje je napravila druga osoba. Iznimke postoje samo u slučaju odgovornosti roditelja za mldb. dijete, kod osoba s mentalnim i intelektualnim oštećenjima i dr. Ugostitelj nije ovlašten ispitivati gosta o njegovu zdravstvenom stanju, niti ga natjerati da nosi masku ili drži distancu većna navedeno jedino može upozoriti. Ukoliko bi ugostitelj/ trgovac dobio kaznu radi „kršenja mjere“ od strane gosta, potrebno je navesti da trgovac ne može biti odgovoran za postupanje gosta, kao i da trgovac nije ovlašten gosta ispitivati o zdravstvenom stanju niti od njega tražiti liječničku potvrdu o eventualnom izuzeću ili zdravstvenom stanju jer bi time činio kazneno djelo iz **čl. 146. Kaznenog zakona – nedozvoljenu uporabu osobnih podataka** a prekršio bi i **Zakon o zaštiti osobnih podataka** te **odredbu čl. 25. Zakona o zaštiti prava pacijenata**, a ukoliko bi gostu radi nenošenja maske za lice uskratio pružanje usluga, počinio bi kazneno djelo povrede ravnopravnosti iz **članka 125. Kaznenog zakona**. Isto tako izostanak distance je nešto što je nemoguće iskontrolirati i privatnik jedino može upozoriti goste na potrebno držanje distance.

Otežanoj mogućnosti ili potpunoj nemogućnosti putovanja bez potvrde ocijepljenju ili testiranju. Uvjetovanje putovanja te okupljanja poput svadbi bez prethodnog pribavljanja potvrde o cijepljenju/testiranju predstavlja ograničenje slobode kretanja propisane odredbom **čl. 32. Ustava** („Svatko tko se zakonito nalazi na teritoriju Republike Hrvatske ima pravo slobodno se kretati i birati boravište. Svaki državljanin Republike Hrvatske ima pravo u bilo koje doba napustiti teritorij države i naseliti se trajno ili privremeno u inozemstvu i bilo kada se vratiti u domovinu.“) kao i povrede odredbe **čl. 14. st. 2. Ustava** („Svi su pred zakonom jednaki“). Navedeno postupanje predstavlja segregaciju, koja se sukladno odredbi **čl. 5. Zakona o suzbijanju diskriminacije** očituje u diskriminatornom postupanju u vidu prisilnog i sustavnog razdvajanja osoba na osnovi zdravstvenog stanja kao i kazneno djelo povrede ravnopravnosti iz **članka 125. Kaznenog zakona**. U svezi navedenog ograničenja slobode, usvojena je i **Rezolucija 2361 Vijeća Europe dana 27. siječnja 2021. godine** u kojoj je određeno da sve države članice Vijeća Europe informiraju svoje građane o tome da cijepljenje **NIJE** obvezno i da nitko na njih ne smije vršiti politički, socijalni ili drugi pritisak da se cijepe, ako to sami ne žele kao i da osiguraju da nitko ne bude diskriminiran zbog toga što nije cijepljen zbog mogućih zdravstvenih rizika ili zato što ne želi biti cijepljen. U konkretnom slučaju, iako je ograničenje slobode kretanja protivno Ustavu i zakonu, svejedno možete dobiti kaznu jer ste ušli u drugu državu bez potvrde o cijepljenju ili potvrde o negativnom PCR testu te Vam se može zabraniti ulazak. U tom slučaju, uvijek se možete pozvati na Vaša prava koja su ovdje navedena, no ista ćete najvjerojatnije morati štititi u sudskom postupku tek nakon što zaprimite kaznu.

ZAKLJUČAK:

Dakle, ne postoji nikakvo jednostavno rješenje koje bi puko pozivanje na odredbe zakona ili Ustava moglo riješiti. Našli smo se u situaciji da nam gotova sve državne i privatne firme i ustanove ograničavaju ljudska prava ii slobode zajamčene Ustavom. U ovakvoj situaciji potrebno je zauzeti se za sebe, znati koja prava imate i ne dopustiti da Vam ih itko ograničava. Također, posebno je važno ostati smiren i ljubazno i razborito voditi razgovor s pružateljima usluga/trgovcima. Posebno treba istaknuti, a pored navedenih zakonskih članaka koji se navode u svakoj točci, da su sve mjere Nacionalnog Stožera Civilne Zaštite kao i odluke koje se temelje na tim mjerama protivne i **članku 16. i 17. Ustava**. Sukladno navedenim člancima Ustava, jasno je da se ograničenje ljudskih prava (i to ne svih) može izvršiti u samo posebnim slučajevima i samo na način predviđen **člankom 16.**, odnosno **člankom 17. Ustava**. Naime, **člankom 16. Ustava** je propisano da se ljudska prava i slobode mogu ograničiti samo ako je njihovo ograničenje: **1)** propisano zakonom koji je donesen 2/3 većinom glasova svih zastupnika u Hrvatskom saboru, **2)** ako služe legitimnoj svrsi (zaštiti zdravlja), odnosno da je mjera koja je donijeta a kojom se ograničavaju ljudska prava odgovarajuća za postizanje konkretne legitimne svrhe, **3)** razmjerno naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju. U konkretnom slučaju, sve donesene mjere su protivne **članku 16. Ustava** jer se niti jedan uvjet nije ispunio, a Ustavom je predviđeno da sva 3 uvjeta budu kumulativno ispunjena. **Člankom 17. Ustava** je propisano da se ljudska prava i slobode mogu ograničiti ako je navedeno izglasao Hrvatski sabor 2/3 većinom glasova svih zastupnika, uz prethodno proglašenje jednog od stanja navedenih u istom članku. S obzirom da u Republici Hrvatskoj nije proglašeno niti jedno od stanja propisanih čl. 17. Ustava, dok ograničenje ljudskih prava u slučaju epidemije/pandemije nije niti predviđeno Ustavom, a ograničena su ljudska prava i slobode koja se nikada ne smiju ograničiti, poput prava na život, zabranu mučenja, surovog ili ponižavajućeg postupanja ili kažnjavanja i pravne određenosti kažnjivih djela i kazni, to je svaka mjera protivna **članku 17. Ustava**. Zaključno, uvijek je potrebno pozvati se i na **odredbu čl. 22. Ustava** („Čovjekova je sloboda i osobnost nepovrediva. Nikomu se ne smije oduzeti ili ograničiti sloboda, osim kada je to određeno zakonom, o čemu odlučuje sud.) kao i **odredbu čl. 20. Ustava** („Tko se ogriješi o odredbe Ustava o ljudskim pravima i temeljnim slobodama, osobno je odgovoran i ne može se opravdati višim nalogom.“), odnosno upoznati osobu koja Vam pokušava oduzeti ljudska prava i slobode zajamčena Ustavom sa postojanjem odgovornosti za takvo postupanje.

Kako zaštititi i vratiti prava koja su vam nelegitimno oduzeta prisilnim korona mjerama?

Već više od godinu dana, političari preko svojih prisilnih korona mjera građanima oduzimaju temeljna ljudska prava, kako u Hrvatskoj tako i u svijetu. Ono što velik dio javnosti ne zna jest činjenica da takvi postupci politčara nemaju apsolutno nikakvu legitimnu pravnu osnovu. Navedena činjenica skrivena je u kompleksnoj mreži lažnih narativa, a koji se opetavano plasiraju u javnost od strane politike, medija, fact checkera i drugih interesnih skupina. Svi putevi tih narativa vode optuživanju građana, nabijanju osjećaja krivnje ili jednostavno, ispraznom moraliziranju. Iako naravno, nikakva krivnja kod građana ne postoji. U ovom konciznom izlaganju, prvo ćemo dokazati nepostojanje pravne osnove za oduzimanje prava. Nakon toga, pokazat ćemo da postupci političara i onih koji provode njihove prisilne mjere, imaju sva obilježja djela prepoznatih i definirananih u kaznenom zakonodavstvu. Potonje čini pravni okvir koji vam daje jednostavnu mogućnost zaštite ili vraćanja prava koja su vam neosnovano oduzeta. A isto tako i kaznenog procesuiranja onih koji su oduzimanje omogućili i proveli. Konačno, razotkrivanjem prisilnih mjera kao nelegitimnih i kriminalnih, spomenuta mreža lažnih narativa raspast će se sama od sebe. To ćemo pokazati u dodatku.

Svaki čovjek posjeduje određena neotuđiva ljudska prava. Ta prava dobiva rođenjem i ona mu kao takva pripadaju tijekom cijelog života. Jedno od takvih prava je pravo na udruživanje s drugim ljudima. Udružujete se s nekim trgovcem u njegovoj prodavaonici u svrhu kupoprodaje. Udružujete se s poslodavcem u njegovom poduzeću kako biste mijenjali rad za plaću. Udružujete se s vlasnikom restorana kako biste ručali ili večerali. Udružujete se s nekim pjevačom na koncertu, sa sportašima na sportskom događaju, ili s vlasnikom teretane radi korištenja njegove fitness opreme. Udružujete se s rodbinom, prijateljima, i poznanicima. Itd, itd. Dakle, udruživanje s drugim ljudima je srž vašeg života i to je vaše temeljno ljudsko pravo. Ono vam pripada rođenjem i nitko vam ga ne može oduzeti. Naravno, u slučaju da vam se u sudskom ili policijskom postupku dokaže krivnja koja vas lišava slobode, onda po prirodi stvari to pravo ne možete ostvariti. Ovo potonje nam govori da je jedino i isključivo 'dokazana krivnja' ono što tvori legitimnu pravnu osnovu za oduzimanje vaših ljudskih prava. Čak i članak 16. Ustava RH eksplicitno navodi da se u određenim izvanrednim okolnostima prava i slobode mogu "ograničiti". Dakle ne "oduzeti", nego "ograničiti". Dok članak 22., kad govori o "oduzimanju" prava, eksplicitno navodi da to može biti samo na "temelju odluke suda". Što je u biti na temelju 'dokazane krivnje'. Konačno, članak 24. Ustava navodi da se sloboda ne može oduzeti bez pisanoga, sudbenog i na zakonu utemeljenog naloga.

Međutim, kao što je općepoznato, političari vam posredstvom prisilnih korona mjera, prava nisu ograničili, oni su vam ih doslovno oduzeli. Sve bez ikakve pravne osnove u dokazanoj krivnji. Sve bez ikakvog pisanoga, sudbenog i na zakonu utemeljenog naloga. Tako vam primjerice kroz mjeru prisilne samoizolacije oduzimaju ljudsko pravo na slobodu. Mjerom kovid putovnice, maske ili zabrane napuštanja mjesta prebivališta i stalnog boravka, oduzimaju vam, ili su vam oduzimali, pravo na udruživanje s drugim ljudima. Mjerom zabrane rada pojedinih sektora oduzimali su vam pravo na rad. Ono što političari faktički rade jest da na mjesto 'dokaza krivnje' stavljaju 'političke ciljeve'. Ti ciljevi nalaze se u pozadini svake prisilne mjere. Neki od tih ciljeva su 'spašavanje života', 'postizanje kolektivnog imuniteta', 'izravnanje krivulje' ili općenito, 'borba protiv pandemije'.

A oduzeti prava temeljem 'cilja' ne može nitko. Političari su građani, kao i svi mi. Za njih važe ista pravila, isti propisi, isti zakoni, isti Ustav. Svi smo pred zakonom jednaki. Pa tako, baš kao što se nitko od građana ne može pozvati na određeni cilj kako bi oduzeo nečija ljudska prava, isto ne mogu niti političari. Neovisno o legitimnosti cilja. Pretpostavimo da vam umire prijatelj i potreban mu je skupi lijek. Zbog toga postavite legitiman cilj: "spasit ću njegov život nabavkom potrebnog lijeka". Je li vam taj legitimni cilj dao dozvolu da oduzimate tuđa prava? Tako da primjerice upadnete na nečiji privatni posjed, ukradete stvar, prodate je, i tako kupite lijek prijatelju? Pa, očito da nije. Cilj, kakav god bio, nije dozvola za oduzimanje tuđih prava. Režime iz prošlosti, kod kojih su tirani i diktatori oduzimali ljudska prava, nazivamo zločinačkim ili totalitarnim, upravo zbog toga što su prava oduzimana samo na temelju ciljeva, često legitimnih (npr. bratstvo i jedinstvo ili besklasno društvo). No, legitimni ciljevi nisu dokazi krivnje konkretne osobe ili grupe osoba, pa ne mogu biti pravna osnova za oduzimanje nečijih prava. U civiliziranom društvu utemeljenom na vladavini vladavini prava i jednakosti građana, takva osnova može biti samo sudski postupak u kojem je dokazana krivnja.

Dakle, legitimni ciljevi 'spašavanja života', 'postizanja kolektivnog imuniteta', 'izravnanja krivulje', 'borbe protiv pandemije', ne daju političarima dozvolu da oduzimaju vaša ljudska prava. Političari ciljeve moraju provoditi poštujući vaša prava. Baš kao što svi civilizirani ljudi, kad imaju određene ciljeve u obavljanju svojih poslova i radnih dužnosti, iste provode poštujući tuđa prava. I baš kao što ćete vi nabaviti skupi lijek prijatelju tako da primjerice organizirate dobrotvorni koncert, a ne tako da upadate na tuđe posjede i silom oduzimate ono što pripada drugima.

No političari se ponašaju kao da ne žive u civilizaciji. Kao da su iznad zakona i iznad građana. Ponašaju se poput tirana i diktatora. Oni su umislili da svoje ciljeve mogu provoditi ne poštujući vaša ljudska prava. Pa ih preko prisilnih korona mjera oduzimaju. Oduzimaju ono što je vaše, ono što vam pripada rođenjem. A takvo ponašanje ima sva obilježja djela prepoznatih i definirananih u kaznenom zakonodavstvu. Konkretno, oduzimanje vaših prava provođenjem prisilnih mjera spada u kaznena djela neosnovane prisile, zlouporabe položaja i ovlasti, počinjena šteta velikih razmjera, napada na tijelo, iznude, prijetnje, neovlaštenog prisvajanja novca i dr.

Tako svakog izvršitelja prisilnih mjera, a koji svojim činom oduzima ili je oduzeo neko vaše ljudsko pravo, možete kazneno prijaviti. Takvom prijavom štitite ili vraćate ono što je vaše. Zakoni, policija i pravosuđe postoje zato da štite vaša prava od prisilnog oduzimanja. Kao porezni obveznik ne plaćete navedene institucije da pomažu u nelegitimnom oduzimanju vaših prava, nego da takvo oduzimanje spriječe i zaustave, a odgovorne procesuiraju i kazne. Zato, kazneno prijavite odgovorne osobe. Naravno, te osobe nisu nužno političari koji donose prisilne mjere. Njihova odgovornost je zapovijednog tipa, oni samo daju naloge. Odgovorne osobe su one koje provode mjere. Njih trebate kazneno prijaviti. Kod toga, bitno je ponovno spomenuti Ustav RH. U članku 20. utvrđuje se kako je svatko tko se ogriješi o odredbe Ustava o ljudskim pravima i temeljnim slobodama osobno odgovoran te se ne može opravdati višim nalogom. Dakle to što su političari mjerom naložili nekom službeniku, npr. kovid redaru, zaštitaru ili policajcu, da vam oduzme ljudsko pravo, ne može biti njegovo opravdanje kad ga prijavite za kazneno djelo. Ustav to ne dopušta. Izvršitelj mjere ne možete se pravdati da je samo radio svoj posao. Političari mogu davati svakakve zločinačke naloge, no takvi nalozi se ne smiju izvršavati.

Posebno grubo oduzimanje vaših prava su kovid putovnice, naplatni PCR testovi i prisilne maske. Oni osim kaznenih djela koja se u pozadini neosnovanog oduzimanja prava, sadrže još i kaznena djela iznude, prijetnje, napada na tijelo i neovlaštenog prisvajanja novca. Krenimo od maski. Prisilna maska je ometanje prirodnog odvijanja ključnog fiziološkog procesa – disanja. Nitko nema pravo protiv vaše volje ometati prirodno odvijanje ključnih fizioloških procesa u vašem tijelu. To spada u definiciju fizičkog zlostavljanja i direktan je napad na vaše tijelo, tj. tjelesni integritet. Ako vam primjerice službenik ne dopušta ulazak u trgovinu zato što ne nosite masku, što u biti znači da vam uvjetuje ulazak tako da idete protiv vlastitog tjelesnog integriteta, to je kazneno djelo. Službena osoba faktički pokušava izvršiti mjeru, tj. viši nalog koji se ogriješuje o odredbe Ustava o ljudskim pravima i temeljnim slobodama. Jer, bez dokaza krivnje prvo oduzima vaše ljudsko pravo na udruživanje, i onda prema vama vrši iznudu (kazneno djelo), da će vam vaše vratiti ako idete protiv svojeg tjelesnog integriteta.

Slična stvar događa se kod kovid putovnica ili naplatnih PCR testova. Pa vam se tako prvo oduzimaju vaša ljudska prava. Naravno, sve bez ikakve legitimne pravne osnove u dokazanoj krivnji. Onda vas se iznuđuje da će vam se vaše vratiti, ako u sebe ubrizgate cjepivo. Cjepivo će vam osigurati kovid putovnicu, a ona vratiti vaša ljudska prava. Dakle, prisiljeni ste u svoje tijelo ubrizgati nešto protiv svoje volje, a kako bi dobili ono što je vaše rođenjem, ono što vam uopće nije smjelo biti oduzeto. To je teško kazneno djelo jer posljedice iznude mogu biti ozljede ili smrt od nuspojava cjepiva. U Kaznenom zakonu RH određeno je da ako je kaznenim djelom iznude prouzročena smrt osobe, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od najmanje pet godina.

U slučaju naplatnog kovid testa od vas se iznuđuje novac i traži se upad u vaše tijelo testom (prisilni medicinski tretman), a kako bi vam se vratilo ono što je vaše rođenjem, a neosnovano vam je oduzeo.

Kao posljednji primjer kaznenog djela možemo navesti prisilnu izolaciju. Ona se provodi nad osobama kojima je u nosu pronađen dio genetskog materijala korinavirusa. Ovdje se oduzima jedno od temeljnih ljudskih prava, a to je pravo na slobodu. Naravno, osobi opet nije dokazana nikakva krivnja u policijskom ili sudskom postupku, jer 'imati nešto u nosu', nije krivnja. Nakon što je osobi neosnovano oduzeto njeno pravo, prema njoj se vrši kazneno djelo prijetnje. Prijeti joj se oduzimanjem(*****) poveće svote novaca ako pokuša ostvari svoje pravo na slobodu. Takva prijetnja također predstavlja teško kazneno djelo. *****Prijetnja oduzimanja novca krivo se naziva 'novčana kazna'. Naime, potonje je kad se kažnjavaju krivci, a ne nedužni ljudi. Čovjek koji 'ima nešto u nosu' nije krivac po niti jednoj legitimnoj pravnoj osnovi, pa ga se ne može niti novčano kažnjavati. Jednostavno, političari ovdje samo zlorabe institut novčane kazne kako bi svojim postupcima dali privid legitimnosti. A u suštini ono što čine je kazneno djelo neovlaštenog prisvajanja novca.

Iz ovog kratkog izlaganja razvidno je da provođenje prisilnih korona mjera ima sve elemente kaznenih djela. To pak znači da imate sve pravne mogućnosti da zaštitite ili vratite prava koja su vam pojedine službene osobe oduzele ili vam ih oduzimaju. Jednostavno, kazneno prijavite sve takve službene osobe. Taj posao neće umjesto vas obaviti drugi. Pravosuđe postupa po prijavi, a ne po tome što netko privatno vidi nepravdu. Političari neće štititi vaša ljudska prava. Niti Ustavni sud. Neće niti pravobranitelji ili udruge. Oni su na svojim lagodnim pozicijama radi sebe, radi svojih interesa, ili interesa posebnih grupacija od kojih imaju korist. A briga za narod im je samo način da opravdaju svoje pozicije. Oni jednostavno ne mare za narod. Zato svoja prava morate zaštiti i vratiti sami. Aktivnim djelovanjem. Ili djelujete sami ili se udružite. Angažirajte odvjetnike i počnite pisati kaznene prijave. Kaznena djela koja su počinjena prema vama su više nego očita. Svi alati pravne države stoje vam na raspolaganju. Samo ih uzmite u ruke. Pasivnošću ne postižete ništa. Kao ni moljakanjem da vam političari vrate oduzeo. To je apsurdno kao da moljakate lopova da vam vrati ukradeno. Lopovi se ne moljakaju nego kazneno gone. Počnite isto raditi političarima i svim službenicima koji nasrću na ono što je vaše. Prestanite puzati pred njima. Vratite ono što su vam nelegitimno oduzeli i zaštitite ono što vam nelegitimno pokušavaju oduzeti. Kao što jednom netko reče: "veliki prestaju vladati, kad mali prestanu puzati".

DODATAK – LAŽNI NARATIVI I NJIHOVO POBIJANJE

“**Kršenje mjera**“. Poznat je primjer poljoprivrednika kojem je u nosu pronađen dio genetskog materijala korinavirusa. Kad je taj poljoprivrednik vozio gnoj na njivu, on je optužen za “kršenje mjera” i novčano kažnjen sa 8.000 kuna. Nepravdu, bizarnost i psihopatiju u pozadini toga, možemo plastično izraziti ovako: otmičar zaključa žrtvu i odredi joj ‘mjeru’ da ne smije pobjeći. Žrtva se oslobodi, no otmičar ju uspije svladati. Nakon toga žrtvu optuži za “kršenje mjere” i kazni tako da je premati. Dakle, poljoprivrednik je nedužan – jer imati genetski materijal virusa u nosu nije krivnja. Taj nedužan čovjek prvo postaje žrtva neosnovanog lišavanja slobode izolacijom. Metaforički – otet je. I onda kad on samo koristi svoje pravo na slobodu, metaforički – pobjegao je otmičaru, on biva kažnjen. Dakle, političari ga tretiraju kao kakvog nasilnika koji je pobjegao iz zatvora. A jedini nasilnici ovdje su političari. Oni su mu prvo neosnovano oduzeli pravo na slobodu, i onda mu još neosnovano oduzeli novac. Stvarno je bizarno i psihopatski kad otmičar moralizira žrtvi o “kršenju mjera” i onda “zločestu” žrtvu dodatno kažnjava jer se drznula osloboditi. Sve optužbe prema građanima o “kršenju mjera” su u suštini ovo što smo gore opisali.

“**Bioterorizam**“. Početkom prošle godine, ravnateljica Klinike za infektivne bolest Dr. Fran Mihaljević profesorica dr. Alemka Markotić rekla je da je kršenje prisilne izolacije (krivo nazvane ‘samoizolacija’), “kao da u trgovačkom centru pucate iz puške” i da je to terorizam ili bioterorizm. Terorizam je definiran kao “smišljena uporaba nezakonitog nasilja ili prijetnje nezakonitim nasiljem radi usađivanja straha, s namjerom prisiljavanja ili zastrašivanja vlasti ili društva kako bi se postigli ciljevi koji su općenito politički, vjerski ili ideološki”. Pitanje: što radi čovjek koji je van prisilne izolacije? Pa samo diše. Ništa više. Disanje je spontani fiziološki proces koji nas održava na životu. Disatelj nije ništa *smislio*, nikome ne *prijeti*, ne vrši nikakvo *nasilje*. Samo diše. U tom procesu izdiše razne čestice, od kojih su neke virusne. No je li on u izdisanju nekoga “upucao”, kao kad se puca iz puške. Pa ne. Samo je iz njegovog dišnog sustava izašla mrtva materija – genetski materijal u proteinskom omotaču. Virus je mrtva materija. Ta materija je tako mala da je oku nevidljiva i nema nikakvu kinetičku energiju da bi bilo kome mogla nauditi. Za razliku od metka, koji je teška materija i koja putuje velikom brzinom. Metak naudi svakome jer razara tkivo svakoga koga pogodi. Usporediti čovjeka kod kojeg se odvija spontani fiziološki proces, sa teroristom koji vrši voljnu radnju pucanja po ljudima, znak je psihopatije i sumanosti. Ne čudi da je autorica te usporedbe član stožera koji donosi nelegitimne prisilne mjere. Odnosno, stožera koji donosi više naloge da se nedužnim ljudima silom oduzimaju prava i slobode kako bi se postigli politički ciljevi. Tako je ta autorica dio udruženja čije odluke u izvršenju imaju elemente gore navedene definicije terorizma. Zanimljivo, zar ne?

“**Širenje zaraze bolesti**“. Ako se disatelji, kojima je u nosu pronađen dio genetskog materijala virusa, ne optužuju za bioterorizm, onda se optužuju za “širenje zaraze bolesti”. Takav narativ je promašen po dvije osnove. Prvo. “Širenje” kao pravna kategorija, jest voljna radnja. A osoba kad diše, ne vrši voljnu radnu, nego se kod nje odvija spontani fiziološki proces. Zato zakon *ipso facto* ne može prepoznati osobu koja diše, niti disanje kao “širenje” u kaznenopravnom smislu. Primjer širenja u takvom smislu bilo bi širenje side ili bojnog otrova. Jer, ono se ostvaruje voljnim radnjama. Drugo. Bolest se definira kao “abnormalno stanje organizma koje otežava funkcije tijela”. Može li čovjek koji diše nekome uzrokovati abnormalno stanje organizma? Naravno da ne, to je fizički nemoguće. Do abnormalnosti dolazi jedino i isključivo zbog stanja organizma domaćina. Pa tako domaćin prvo mora udahnuti virus iz okoline u koju je došao. Kod toga i dalje nema nikakve abnormalnosti. Nakon toga virus mora proći sve razine imunološke obrane i ući u stanicu domaćina. Samim ulaskom i dalje nema nikakve abnormalnosti. No nakon ulaska u stanicu, stanična replikacijska mašinerija počinje raditi kopije virusa. Stanica postaje ‘tvornica virusa’. Zbog toga, ona biva označena i, kao takva, uništena od imunosustava domaćina. Dakle, proizvodnja virusa u stanici i njeno uništenje jest ono što dovodi do abnormalnosti, do bolesti. Drugim riječima, stanice i slab imunosustav domaćina su u pozadini “širenja bolesti”, a ne neki čovjek koji diše. Imunosustav pak je slab zbog promjene vremena, nezdravog života domaćina, imunološke bolesti ili starosti. Tako je u biti za bolest kriv domaćin jer je ili nezdravo živio ili se nije prilagodio vremenskim uvjetima. Ako nije kriv domaćin, onda je kriva viša sila nekog genetskog ili stečenog poremećaja koja je dovela do bolesti imunosustava. U konačnici, kriva je starost gdje biološki sustavi prirodno otkazuju pa dolazi do slabljenja imunosustava. Čovjek koji diše niti je kriv niti za nečiji nezdrav život. Niti za promjenu vremena. Niti za nečiju stečenu ili genetsku bolest. Niti za nečiju starost. Zato optužiti tog čovjeka za “širenje zaraze bolesti”, predstavlja moderni lov na vještice. Radi se o lažnim optužbama koje ignoriraju znanost i elementarnu stvarnost. Širitelji narativa iza tih lažnih optužbi huškaju javnost na nedužne ljude, potiču na nasilje i mržnju, promoviraju diskriminaciju, šire dezinformacije, i zlostavljaju djecu optužujući ih da su odgovorna za smrt baka i djedova, stvarajući im tako psihološke traume.

“**Rizik smrti od cjepiva manji je od rizika smrti od koronavirusa”**. Ova teza opetovano se ponavlja u javnosti i toliko je općeprihvaćena da gotovo nitko ne bi pomislio da je u potpunosti lažna. Naime, ona se temelji na apsurdnoj premisi da su osobe sa zdravim imunološkim sustavom jednake imunokompromitiranim osobama. Pa se tako kod izračuna rizika za smrt od korinavirusa za imunološki zdrave osobe, u brojnik omjera stavljaju osobe umrle od korinavirusa. A osobe umrle od korinavirusa su po definiciji bile imunokompromitirane. Bilo zbog starosti ili komorbiditeta. S druge strane, većina osoba je imunološki zdrava. Biti imunološki zdrav znači pružiti brz i efikasan odgovor nakon upada patogena u tijelo i razviti dovoljnu koncentraciju antitijela protiv patogena. A takav odgovor se pojavljuje kod većine. To su takozvani asimptomatski slučajevi. Oni tako brzo i efikasno anuliraju patogena, da ne dolazi do nikakvih uočljivih simptoma. Takve osobe po definiciji ne mogu umrijeti od korinavirusa. Znači, za većinu osoba rizik za smrt od korinavirusa je nula. Slijedom toga, gore spomenuti izračun je u cjelosti pogrešan. On vrijedi samo za imunokompromitirane osobe. Imunokompromitirane osobe mogu vagati rizike u skladu sa stupnjem imunokompromitiranosti i računati isplati li im se ili ne cijepiti. No za imunološki zdrave osobe jedini racionalan izbor je necijepljenje. Naime, štetne nuspojave cjepiva, a pogotovo krvni ugrušci ne ovise o zdravstvenom stanju domaćina, nego su slučajne prirode i mogu se pojaviti kod bilo koga. Dakle, rizik za smrt od cjepiva za bilo koga, pa tako i za imunološki zdrave osobe je uvijek pozitivan. Pošto je, kao što smo pokazali, rizik za smrt od korone za te osobe nula, potpuno je besmisleno da se imunološki zdrave osobe cijepe. Lažna teza s početka priče i posljedično lažni narativ koji se širi u javnom prostoru, dezinformirali su javnost i političare, te doveli do divlje propagande masovnog cijepljenja. Ona će zbog gore navedenih razloga nužno rezultati ozljedama i smrtnim ishodima za mnoge osobe koje su prije cijepljenja bile u potpunosti zdrave.

Sve to se moglo spriječiti da su se koristile one javnozdravstvene politike koje su vrijedile prije 2020.g. A to je da se cjepivo protiv respiratornih bolesti preporuča samo imunokompromitiranim osobama.

“**Antivakser**“. Antivakser je od 2020. g. postala meanstream etiketa kojom se napada gotovo svaka osobu koja se ne želi cijepiti protiv koronavirusa, ili je stava da se imunološki zdravi ljudi ne trebaju cijepiti. Pošto se osoba napada etiketom, napadači polaze od implicitne pretpostavke da je ona nešto kriva. Što? Pa, za “širenje zarazne bolesti”. Ili za “produljenje pandemije”. Ili za “prisilne korona mjere”. To su neke od standardnih optužbi. Dakle, ako ste imunološki zdravi i postupite potpuno racionalno, tj. ne cijepite se, te time ujedno ne riskirate ozljedu i smrt od cjepiva, vi ste krivi za širenje bolesti i sve što iz toga proizlazi. A to je suludo. Jer kao imunološki zdrava osoba, vi ste faktički zaustavili širenje virusa u svom tijelu. Time ste zaustavili i pojavu bolesti, a nakon što ste pokupili virus koji su imunokompromitirane osobe ostavile u okolini. Slijedom toga, očito ne možete doprinijeti širenju bolesti. Uostalom, na isti način zaustavljate tisuća patogena koji se stalno nalaze u vašoj okolini. Zato smo i biološki određeni da imamo ono što se zove imunološki sustav. Tako se potpuno racionalnim odlukama i stavovima arbitrarno stavlja teret nekakve krivnje kako bi postojalo opravdanje za etiketiranje. A takvo opravdanje, kao što smo vidjeli, ne postoji. Antivakser je besmislena i ispazna etiketa. Ona se nesvjesno koristi kao sredstvo za dezinformaciju javnosti, a svjesno kao sredstvo za eliminaciju neistomišljenika.

“**Necijepljeni su rezervoar za širenje virusa**“. Ovu dezinformaciju i opasnu tvrdnju izrekao je ministar zdravstva Vili Beroš. U trenutku kad ste proglasili pandeniju zaraze bolesti, i temeljem toga usadili strah u tkivo javnosti, reći da je određena društvena skupina “rezervoar za širenje virusa” znači poručiti javnosti da je ta skupina opasna i predstavlja prijetnju. Tako huškate javnost prema pojedincima iz te skupine što može imati opasne društvene posljedice. Pogotovo zato što je tvrdnja lažna, što ćemo vidjeti kasnije. No, iznošenje lažnih i huškačkih tvrdnji zgodno je sredstvo neodgovornim političarima u ostvarenju ciljeva koje ne bi mogli u normalnim okolnostima. Jer, s jedne strane, takve tvrdnje stvaraju pritisak javnosti prema targetiranim pojedincima da naprave ono što je svrha političkog cilja. U našem slučaju to je cijepljenje. S druge strane, stvaraju privid krivnje tih pojedinaca, čime političar dobiva opravdanje za svoje ‘više naloge’, preko kojih tim pojedincima oduzima njihova ljudska prava. Istom metodom služili su se nacisti 1930 – tih godina u Njemačkoj kad su optuživali Židove da šire zarazne bolesti. Uvijek kad su ljudi nedužni, a režim im zbog ovog ili onog razloga želi oduzeti ljudska prava, onda ih nastoji prikazati kao krivce, tj. lažno ih optužuje za nešto. Lažna optužba je prokušani recept kojeg se koristili svi tirani i diktatori kroz povijest. Njome se baca anatema na određenu skupinu ljudi i okreće javnost protiv nje. Ujedno, stvara se privid legitimnosti u postupcima režima. Naravno, postupci su sve samo ne legitimni. U konkretnom slučaju, nelegitmnost je dvostruka. Prvo, u lažnu optužbu uključeni su i oni pojedinci koji niti u teoriji ne mogu biti “rezervoar za širenje virusa”. A to su imunološki zdravi ljudi. Skupina ‘necijepljeni’ uključuje i imunološki zdrave i imunokompromitirane. No, s obzirom na to da imunološki zdravi brzo i efikasno anuliraju patogena nakon upada u tijelo, oni po definiciji ne mogu biti rezervoar za širenje virusa. Zato ne postoji razlog da se na njih huška javnost ili da im se preko lažnih optužbi oduzimaju ljudska prava. Drugo, čak i da takav razlog postoji, što je slučaj kod imunokompromitiranih, to ne može biti opravdanje za navedene postupke. Jer biti imunokompromitiran, ili zbog toga imati veće virusno opterećenje, nije krivnja. To je samo stanje organizma. Imunokompromitirani su nedužni. Zato im se ne mogu oduzimati ljudska prava. Niti ima opravdanja da se na njih huška javnost, te tako stvara poticaj na netrpeljivost i diskriminaciju. Uostalom, drugi ljudi ne mogu biti krivi zato što je neki pojedinac obolio ili preminuo od respiratorne bolesti. Kao što smo već pokazali, za takve ishode kriva je neodgovornost pojedinca, njegovi stečeni ili genetski poremećaji, ili starost. Te stvari dovele su do imunokompromitiranosti, te, shodno tome, do širenja virusa i bolesti ili smrti. Jednostavno, svatko je sam odgovoran za svoje zdravlje i ne mogu se pod egidom zaštite jednih, drugima oduzimati njihova ljudska prava. Zato je političko huškanje javnosti na necijepljene za svaku osudu. Svemu doprinosi i Svjetska zdravstvena organizacija (WHO) sa dezinformacijama tipa: “necijepljenje se trenutno ubraja među najveće globalne zdravstvene rizike”. Znači rizik nisu imunokompromitiranost i nezdrav život, što su faktički glavni uzroci svih respiratornih bolesti. Nego eto, to je neubrizgavanje supstance u tijelo. Iako je kod imunološki zdravih, a koji su većina, supstanca potpuno nepotebna i još k tome može izazvati štetne nuspojave. Zaista je tragično na što su se srozale zdravstvene vlasti, i globalno i lokalno. Na divlje i sumanute propagatore proizvoda farmaceutske industrije.

1. GENERALNO ZA SVAKOGA

O "našim" pravima se ne razgovara, ne pregovara. Zašto?

Zato jer su naša prava NEUPITNA, NEDODIRLJIVA, NEPRENOSIVA, NEOTUĐIVA.

Mogu raditi što god hoću dok drugom živom biću ne nanosim gubitak i štetu. Ovo sasuti svakom bezumniku u lice jer je on rob sistema i naprosto ne razumije i sve samo PRETPOSTAVLJA. Ponoviti koliko god puta treba dok ne shvati, ako uopće ikada i shvati.

NE POSTOJI NITI MOŽE POSTOJATI ZAKON KOJI BRANI SLOBODNO DISANJE.

SVE tzv. **MJERE** (odluke, upute, preporuke i koješta) tzv. "STOŽERA" **SU PROTUZAKONITE** zato i jesu "upute, preporuke, odluke i koješta i odnose se na **OSOBE.** (Prema pravnim konstruktima postoje fizičke i pravne osobe ali postoje i živi ljudi, na njih se zakoni ne odnose jer se svi zakoni odnose **SAMO NA OSOBE**).

TESTIRANJE

Zahtijevati da se testiraš IZ SLINE (ako već "moraš") jer ti UVIJEK imaš pravo odbiti ili prihvatiti tzv. medicinski postupak koji ti tamo ili ikada, neki bezumnik predlaže. Ukoliko si negativan sve ok, ukoliko si pozitivan "odeš" u samoizolaciju, čekaš da prođe period koji je neki bezumnik utvrdio i time si "prebolio/prebolila" "najsmrtonosniji virus u povijesti čovječanstva" i onda od bezumnika dobiješ tzv. "Covid-putovnicu". Problem riješen.

CIJEPLJENJE, MASKE, COV. PUTOVNICE

Dakle kad netko (bez obzira tko to bio, ravnatelj škole, fakulteta, vrtića, poslodavac, šef, tzv. komun.redar itd) traži da staviš masku onda mu kažeš, ne da nećeš, već da ne nosiš masku iz zdravstvenih razloga. Tvoj zdravstveni karton je TAJNA koju nitko ne smije znati ili tražiti od tebe. Ako mu to nije dovoljno može se uvijek obratiti Agenciji za zaštitu osobnih podataka. Od njih će dobiti crno na bijelo. Ukoliko i dalje taj netko ustaje u tom svom zahtjevu, pokušaj mu objasniti da čini kazneno djelo (čl.138 KZ- PRISILA, do 3g. zatvora) i zamoli ga da odustane. Ukoliko neće pozovi policiju i zatraži da ti daju sve njegove podatke kako bih ga krivično gonio. Učini to bez straha. Policija je DUŽNA to konstatirati jer se radi o krivičnom djelu. Odmah slijedi tužba protiv predatora. Morate mu opet sve navesti osobno jer gore navedeni ne znaju što rade, oni sve pretpostavljaju te oni samo rade svoj posao.

OSOBNI PODACI I INFORMACIJE U VEZI CIJEPLJENJA, PREBOLJENJA, RAZINE ANTITIJELA, REZULTATA TESTOVA

Podatak dali si cijepljen ili nisi jest također tajni podatak koji nitko ne smije znati. Postupak isti kao za masku. Ako itko/bilo tko traži od tebe da se cijepiš pod obvezno jer ćeš u protivnom izgubiti posao ne reći NEĆU, već mu reci da ti taj zahtjev pod obvezno da u pisanoj formi i vlastoručno potpiše. Kad to dobiješ onda mu kažeš (ima više opcija) nema problema, cijepit ću se i prihvaćam vašu jednostranu ponudu ukoliko potpišete **IZJAVU** i ovjerite ju kod javnog bilježnika a u kojoj stoji slijedeće : da mi Vi Perić, Pero (primjer) privatno jamčite za obveznicu MARINKO GALIĆ (recimo, primjer za mene u ovom slučaju). Jamčim i garantiram da vam ovu izjavu neće nitko potpisati. Ovime se glatko rješava problem. Nema potrebe za daljnjim objašnjenjima.

(Država od nas živih ljudi stvara pravne entitete pravopisnom igrom. Država od nas živih ljudi VELIKIM SLOVIMA našeg imena i prezimena stvara obveznice kojima raspolaže u radu sa institucijama. Tema je preširoka za detalje).

Uvijek, u svakoj prilici kad itko ikada od tebe traži ove 3 stvari (testiranje, cijepljenje, cov. putovnicu) reci mu da to što traži od tebe, odmah, OBVEZNO napiše na papir i vlastoručno potpiše. **Ne odustaj da dobiješ taj papir. To je nužno i neophodno u ovoj priči. Također, pitaj ga/ju da li se njegov zahtjev odnosi na OBLIK (osobu) ili SUPSTANCU (živo biće).**

Ukoliko taj netko i dalje ne pristaje da te pusti na radno mjesto, dijete u školu, ili bilo što drugo, **NE BRINI**, vrati se doma, sjedi i napiši tom nekom kratki dopis na način kako sam ovdje objasnio ili ako to ne znaš sam/a, obrati se meni da to učinim za tebe.

Ne brini ako dobiješ otkaz ili dijete ne može u školu, ukoliko napraviš kako je ovdje navedeno, pokreneš tužbu protiv bezumnika - dobit ćeš spor. Apsolutno. Ova agenda koja se sprovodi nije niti može biti sastavni dio "UGOVORA O RADU", školskog kurikuluma ili bilo čega.

Ovo je **PROJEKT** protiv čovjeka (mnogi to još nisu shvatili no dobro), biblijskih razmjera.
I NAJVAŽNIJE: kad kreneš u razgovor uključi mobitel i sve snimaj, zlu ne trebalo.

Općenite informacije i primjer dopisa koji se može predati instituciji/nekome u slučaju ograničavanja sloboda

Primjer 1.

Poštovani,

u odnosu na obvezno posjedovanje Covid potvrda od 15. studenoga 2021., a prema najavama Stožera civilne zaštite, prema kojima će predmetna mjera biti uvedena za sve zaposlenike državnih i javnih službi, kao i za građane koji će se koristiti njihovim uslugama i dolaziti u njihove prostore, skreće se pozornost na sljedeće:

1. Prema mišljenju Agencije za zaštitu osobnih podatka (AZOP), navedeni podaci smatraju se posebnom kategorijom osobnih podataka sukladno članku 9. Opće uredbe o zaštiti podataka (GDPR), obzirom da su vezani uz zdravlje pojedinca. Dakle, poslodavac nema zakonsku osnovu za obradu takvih podataka, odnosno nema zakonsku osnovu da bi ista bila dozvoljena u određenim iznimnim slučajevima predviđenim GDPR-om.

2. Nadalje, upućujemo na činjenicu da cijepljenje protiv Covid-19 nije obvezno te da poslodavac ne može uvjetovati radnicima pravo na rad cijepljenjem pa prema tome ni odluke usmjerene sprječavanju zaraze Covid-19 ne mogu imati uvjetovani karakter već biti u formi preporuke, oslanjajući se pritom na mjere i odluke nadležnih državnih tijela (HZJZ, Stožer civilne zaštite itd.).

3. Također, u vezi problematike posjedovanja i predočenja Covid potvrda kao uvjeta za pristup i komunikaciju s nadležnim institucijama, u praksi Suda Europske unije pojavio se prvi slučaj čiji se epilog još uvijek čeka, a u kojem je Predsjednik suda Europske unije odlučio privremeno suspendirati obvezu predočenja tzv. „Green Pass“, odnosno digitalne Covid potvrde o preboljenom Covid-19 ili cijepljenju protiv Covid-19, za članove Europskog parlamenta prilikom ulaska u zgrade Europskog parlamenta, i to u odnosu na one članove Europskog parlamenta koji su se žalili na odluku o obveznom predočenju digitalne Covid potvrde.

4. Značajni doprinos na platformi COVID-a 19 dana 27. siječnja 2021. dalo je Vijeće Europe na skupštinskoj raspravi u temi “Cjepiva Covid-19: etička, pravna i praktična razmatranja“ kada je u svojem petom zasjedanju donijelo Rezoluciju 2361 (2021) kojom je, uz ostala utvrđenja, odredilo da je potrebno “osigurati da su građani informirani da cijepljenje nije obavezno i da nitko ne vrši politički, socijalni ili drugi pritisak da se cijepi, ako to ne žele sami i osigurati da nitko ne bude diskriminiran zbog toga što nije cijepljen zbog mogućih zdravstvenih rizika ili ne želi biti cijepljen.”

5. Konačno, cjepiva dostupna na hrvatskom tržištu imaju uvjetno odobrenje, odnosno klinička istraživanja i procjena učinkovitosti i sigurnosti cjepiva se nastavljaju paralelno s primjenom istih, iz čega slijedi da se rizik i nuspojave uzrokovane primjenom navedenog cjepiva do okončanja svih kliničkih istraživanja ne može pravilno ocijeniti, time niti obvezati građane na sudjelovanju u predmetnom zdravstvenom eksperimentu…

Nastavno na prethodno navedeno, molim Vas žurno očitovanje po svakoj pojedinoj točki te Vas upozoravamo da je uvjetovanje Covid potvrda temeljem testiranja, cijepljenja ili preboljenja, za dolazak na posao ili korištenje usluga državne ili javne ustanove protuzakonito i predstavlja grubo kršenje temeljnih ljudskih prava i sloboda, kao i neposrednu diskriminaciju, za koje protupravno postupanje osobno preuzimate potpunu kaznenu i materijalnu odgovornost.

Ovime Vas pozivamo da bez odgode obustavite svako takvo protupravno postupanje.

Primjer 2.

Moje Ustavno i zakonsko pravo za odbijanje korištenja tzv. Covid potvrda.

Ovim dokumentom se pozivam na svoja ustavna i zakonska prava i obaveze da kao građanin/građanka i porezni obveznik/ica odbijam prihvatiti Covid potvrdu. Kao argumente za to koristim sljedeće materijale:

- Ustav Republike Hrvatske
- Zakon o sustavu civilne zaštite
- Zakon o zaštiti pučanstva od zaraznih bolesti
- Kazneni zakon

- **Stožer civilne zaštite:**

1. Nema legimitet donjeti nikakvu zakonsku odluku jer na temelju **članka 1. Ustava Republike Hrvatske** vlast proizlazi iz naroda. Stožer civilne zaštite nije legitimno izabran na izborima i on je paradržavno tijelo. Također na temelju **članka 2. i 4. Ustava Republike Hrvatske** iščitava se da državni ustroj počiva na trodiobi vlasti. A to je zakonodavna, sudska i izvršna vlast. Stožer civilne zaštite ne pripada ni jednom od ta tri ustroja.

2. Da bi Stožer civilne zaštite dobio legimitet u donošenju odluka potrebno je aktivirati **članak 17. Ustava Republike Hrvatske** o izvanrednoj situaciji, gdje također nije dozvoljena nejednakost i diskriminacija po bilo kojoj osnovi. Ista stvar je navedena i u **članku 22. Zakona i dopuni zakona (22a)** o sustavu civilne zaštite gdje je naglašeno da moraju nastupiti posebne okolnosti za koje bi bilo legitimno ovlastiti Stožer za donošenje bilo kakvih zakonski valjanih odluka.

- **O proglašenju epidemije bolesti Covid-19**

1. Prema **članku 2. Zakona o zaštiti pučanstva od zaraznih bolesti** da bi epidemija bila zakonski proglašena odluka ista mora biti objavljena u Narodnim Novinama koje su službeno glasilo donesenih zakon. To nije učinjeno tako da je odluka samo odluka, a ne i zakon na temelju koje tzv. Stožer civilne zaštite nema legimitet upravljanja situacijom koja tehnički ne postoji. Tzv. mjere su preporuka i nemaju zakonsku i ustavnu težinu!

- **Kršenje ljudskih prava**

1. Prema svim navedenim mjerama (koje **NISU ZAKON**) tzv. Stožera civilne zaštite, sustavno i svakodnevno se krše ljudska prava. sebe ću zaštititi na temelju **članka 20. Ustava** u kojem stoji da tko se ogriješi o odredbe Ustava o ljudskim pravima - ne može se opravdavati višim nalogom odnosno takozvani odgovor "rekao mi je šef" i "samo radim svoj posao", već će biti osobno odgovoran i zakonski odgovarati na sudu bilo kao pravna ili fizička osoba.

2. Također prema **članku 23. Ustava** nitko ne smije biti podrvgnut bilo kakvom obliku zlostavljanja ili bez svoje privole, liječničkim ili znanstvenim pokusima!

3. U **članku 125. Kaznenog zakona** stoji da tko na temelju bilo kojih razlika i opredjeljenju drugome onemogući, uskrati, ograniči ili uvjetuje pravo na stjecanje dobara, pravo na obavljanje djelatnosti, pravo na zapošljavanje, kaznit će se kaznom zatvora do 3 g.

4. Zaključno sa svime, nitko nema pravo prikupljati podatke o tuđem zdravlju, niti jedna fizička ili pravna osoba nema pravo tražiti na uvid razna "izuzeća" od nošenja maski ili bilo kojeg drugog podatka o zdravstvenom stanju subjekta jer ga štiti **članak 146. Kaznenog zakona o prikupljanju podataka**, i osoba koja to potražuje može dobiti kasnu do jedne godine zakona.

Ovime pod svom materijalnom i kaznenom odgovornošću tvrdim da odbijanjem "Covid potvrda", takozvanih testiranja, nošenja maski itd ne kršim niti jedan zakon, a niti Ustav. Također argumentirano tvrdim da će svako nametanje odgovornosti, krivnje uz kršenje mojih ljudskih prava rezultirati kaznenom prijavom direktno prema fizičkoj ili pravnoj osobi koja vrši bilo kakvu prisilu na temelju **PREPORUKA**!

2. ZA RODITELJE I DJECU

Donosimo vam dosad najpotpuniji dokument za potrebe roditelja koji su zabrinuti za negativne posljedice tzv. epidemioloških mjera na zdravlje svoje djece u školskoj godini 2021./2022.

Isto vrijedi kako za roditelje čija su djeca nažalost već doživjela negativne posljedice tzv. epidemioloških mjera, tako i za roditelje koji su uvjerenja da su dužni zaštititi svoju djecu od nastupa negativnih posljedica po zdravlje i razvoj djeteta za vrijeme pohađanja obveznog dijela programa i drugih izabranih oblika odgojno-obrazovnog rada.

Na korištenje svim zainteresiranima ustupamo ovaj vrijedni sadržaj koji smo dobili od pravnih stručnjaka koji su vrlo precizno analizirali postojeće stanje i nesebično podijelili rezultate svoga truda, sve za dobrobit i najbolji interes djece.

Prvenstveno u duhu suradnje, ali nipošto ne na štetu najboljeg interesa djece. Dokument se nalazi u pdf formatu uz mogućnost nadopune Vaših podataka. Uz sam dokument dostupne su i upute za njegovo korištenje.

Upute za roditelje možete preuzeti ovdje:

https://cijepljenje.info/wp-content/uploads/2021/09/UPUTE-za-roditelje.pdf

Pismo ravnatelju škole možete preuzeti ovdje:

https://cijepljenje.info/wp-content/uploads/2021/09/Pismo-ravnatelju-skole.pdf

Dokument je izrađen sukladno:

- mjerodavnim odredbama Ustava Republike Hrvatske (NN br. 56/1990, 135/1997, 113/2000, 28/2001, 76/2010, 5/2014) i sukladno temeljnim i prirodnim ljudskim pravima,
- naznačenim međunarodnim konvencijama koje čine dio unutarnjeg pravnog poretka RH i po pravnoj snazi su iznad zakona,
- Zakonu o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (NN br. 87/2008, 86/2009, 92/2010, 105/2010, 90/2011, 5/2012, 16/2012, 86/2012, 94/2013, 152/2014, 7/2017, 68/2018, 98/2019, 64/2020, 133/2020) te sukladno Obiteljskom zakonu (NN br. 103/2015, 98/2019, 47/2020)

Ako netko želi školovati svoje djete kod kuće, međunarodno priznata škola se nalazi dolje u linku, kliknite na zastavu od Hrvatske i napišite im poruku. Također imaju info grupu na whatsappu.

https://www.westriveracademy.com/international/#1561098014044-20fafc67-c29a

3. ZA RADNIKE

Upute odvjetnika Mate Knezovića za sve djelatnike koji su odabrali da nemaju covid putovnice:

Na ulazna vrata objekata gdje radite biti će postavljene njihove covid patrole koje nećete moći proći ako nemate covid putovnicu. Ako ne možete proći kroz njihovu covid patrolu zato što nemate covid putovnicu, oni će vam pisati da ste namjerno neopravdano izostali s posla i dati će vam otkaz iako su oni odgovorni, jer vas njihova covid patrola nije pustila da uđete na radno mjesto.

Rješenje za njihovu igru: Kada idete na posao onda možete poduzeti sljedeće...

1. Napraviti Zahtjev bilo kojem javnom bilježniku za potvrđivanje (posvjedočenje) činjenica po članku 90. Zakona o javnom bilježništvu, koji će javni bilježnik izići po tom Zahtjevu na teren, posvjedočiti činjenicu da vas njihova covid patrola nije pustila u objekt kako bi vi mogli raditi svoj posao, napraviti službeni javnobilježnički zapisnik o tom događaju i onda imate za bilo koji sud dokaze da je vaš poslodavac odgovoran za to što vi niste došli na posao, pa po tome možete raditi kaznene prijave, možete raditi tužbe za odštetu i još mnogo za vas pozitivnih radnji koje će ići njima na štetu. Naravno, javni bilježnik ima ovlasti identificirati sudionike događaja i on će to napraviti tako da će identificirati ljude iz covid patrole, ako mu se oni odbiju identificirati, slobodno pozovete policijske službenike, jer se njima neće odbiti identificirati zbog činjenice da policijski službenici imaju ovlasti privesti u policijsku postaju ljude koji se odbiju identificirati.

2. Povesti uz sebe dva svjedoka koji će posvjedočiti činjenicu da vas njihova covid patrola nije pustila u objekt kako bi vi mogli raditi svoj posao i onda otići kod javnog bilježnika da daju na zapisnik izjavu o tom događaju. Te izjave dva svjedoka su dokaz za bilo koji sud da je vaš poslodavac odgovoran za to što vi niste došli na posao, pa po tome možete raditi kaznene prijave, možete raditi tužbe za odštetu i još mnogo za vas pozitivnih radnji koje će ići njima na štetu. U ovom slučaju, ako želite identificirati dionike covid patrole, obveza vam je zvati policijske službenike koji će to odraditi za vas.

Kada zovete policijske službenike, recite im da se radi o kaznenom djelu zlostavljanja na radu po članku 133. kaznenog zakona, tada oni dolaze.

Na korištenje vam dajemo prijedlog za postupanje kako biste očuvali svoje radno mjesto štiteći pritom svoja prava, uvjerenja i dostojanstvo u vremenu kad se rad uvjetuje posjedovanjem COVID potvrde.

Pripremili smo dva dokumenta:

1. Uputu za postupanje radnicima kojom se pojašnjava i pojednostavljuje postupanje u slučaju da vam se spriječi rad ukoliko nemate COVID potvrdu

   https://inicijativa.hr/wp-content/uploads/2021/10/UPUTE-za-postupanje-radnicima.pdf

2. Pismo poslodavcu (u muškom i ženskom rodu) koje ćete uputiti ukoliko vam se fizički spriječi dolazak na radno mjesto i ulazak u prostorije poslodavca.

   https://inicijativa.hr/wp-content/uploads/2021/03/Pismo-poslodavcu_u_zenskom_rodu.pdf

   https://inicijativa.hr/wp-content/uploads/2021/10/Pismo-poslodavcu_u_muskom_rodu.pdf

Želimo vas pritom dodatno ohrabriti, ne posustajte i ne pristajte na ucjene koje su u potpunosti neustavne i nezakonite, osim što su u suprotnosti s pravima i slobodom koja vam je dana rođenjem i temeljena je na najvišim ljudskim vrijednostima.

Postupanjem u skladu s vašom savjesti i uputama danim u ovim dokumentima čuvate svoje radno mjesto i dajete društvu ono najbolje od sebe. Ostanite odvažni i dosljedni svojim uvjerenjima i svom dostojanstvu.

Još jedan genijalan pravni argument za uvjeravanje poslodavca da mu je uvjetovanje rada cijepljenjem loša ideja:

Injekcija ne napušta moje tijelo kada moje tijelo napušta radno mjesto, što znači da, budući da je to nešto što je poslodavac očito propisao kao uvjet zaposlenja, može se podnijeti zahtjev za plaćanje za svaki sat svakog dana, do kraja života budući da bi tehnički uvijek i dalje bio/bila na poslu. (Info na: https://www.bitchute.com/video/z9aYfOFAfvFZ/)

4. ZA KUPCE

PRAVNO MIŠLJENJE NA TEMELJU KOJEG SE MOŽE PODNJETI TUŽBA

Ukoliko se kupcu/potršaču ne pruži usluga iz razloga što isti ne nosi masku za lice, time se čini kazneno dijelo povrede ravnopravnosti iz **članka 125 kaznenog zakona**. Pored navedenog a obzirom da pruateljusluge ne može i ne smije znati zdravstveno stanje pojedinca - isti nije ovlašten ispitivati osobu koja ne nosi masku o razlozima nenošenja maske za lice jer bi time činio kazneno djelo iz **članka 146. kaznenog zakona** - nedozvoljenu uporabu osobnih podataka, a prekršio bi i odredbu **članka 25. Zakona o zaštiti prava pacijenata**. Odbijanje pružanja usluge osobi koja ne nosi masku je protivna i **Odredbi članka 14. Stavak 2. Ustava** koji glasi: "Svi pred zakonom su jednaki".

Pošto ste odbili pružiti uslugu iz razloga nenošenja maske, moram Vas obavijestiti da takvim postupanjem postajete osobno odgovorni za kršenje ljudskih prava, a sukladno odredbi **članka 5. Stavak 2. Ustava** ("Svatko je dužan držati se Ustava i prava i poštivati pravni poredak Republike Hrvatske") a posebice odredbi **članka 20. Ustava** ("Tko se ogriješi o odredbe Ustava o ljudskim pravima i temeljnim slobodama osobno je odgovoran i ne može se pravdati višim nalogom")

Također, obzirom da nenošenje maske uzrokuje zdravstvene probleme ili pogoršava već postojeće, upozoravam Vas da zbog zdravstvenog stanja nisam u mogunosti nositi masku, a sukladno **Zakonu o zaštiti prava pacijenata** i unaprijed navedenim odredbama nitko me mojem zdravstvenom stanju nije ovlašten ispitivati!

Mate Knezović, dipl, iur.
Adresa: Vrbanićeva 20, 10 000 Zagreb
Telefon: 01 4572 732, 01 4104 224
Fax: 01 4104 224
Mob: 091 5405 917
Email: odv.knezovic@gmail.com

Ovdje u originalnom dokumentu stoji logo Hrvatske odvjetničke komore.

5. ZA PACIJENTE I ZDRAVSTVENE DJELATNIKE

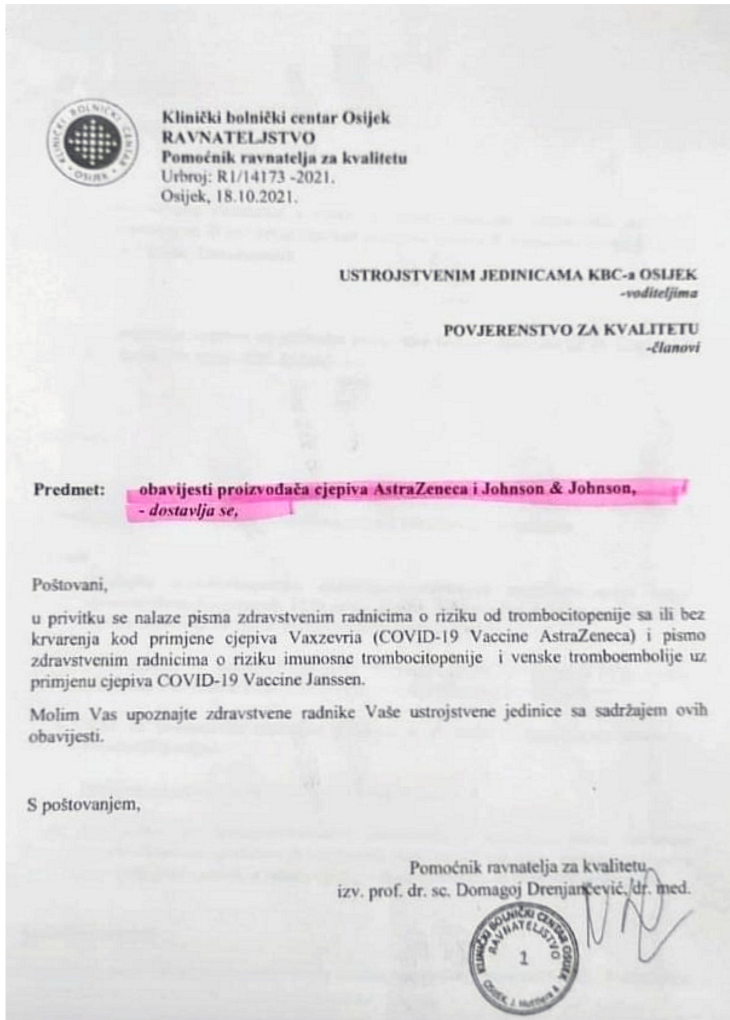
a) za pacijente

Nemogućnosti ostvarivanja zdravstvene zaštite bez PCR testa. **Uvjetovanje pružanja liječničke pomoći**, odnosno liječničkog pregleda prethodnim provođenjem PCR testa, kao i odbijanje pružanje navedenog radi neprovođenja testa predstavlja kazneno djelo nesavjesnog liječenja iz **čl. 181. Kaznenog zakona** („Doktor medicine, doktor dentalne medicine ili drugi zdravstveni radnik koji obavljajući zdravstvenu djelatnost primijeni očito nepodobno sredstvo ili način liječenja ili na drugi način očito ne postupi po pravilima zdravstvene struke ili očito nesavjesno postupa pa time prouzroči pogoršanje bolesti ili narušenje zdravlja druge osobe, kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.“) a ukoliko se odbije pružiti pomoć osobi u životnoj opasnosti, isto predstavlja kazneno djelo nepružanja pomoći iz **čl. 123. Kaznenog zakona** („Tko ne pruži pomoć osobi u životnoj opasnosti, iako je to mogao učiniti bez veće opasnosti za sebe ili drugoga, kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.“). Navedeno bi predstavljalo i kazneno djelo povrede ravnopravnosti iz **čl. 125. Kaznenog zakona** („Tko na temelju razlike u rasi, etničkojpripadnosti, ... ili drugim osobinama uskrati, ograniči ili uvjetuje drugome pravo na stjecanje dobara ili primanje usluga, pravo na obavljanje djelatnosti, pravo na zapošljavanje i napredovanje, ili tko na temelju te razlike daje drugome povlastice ili pogodnosti glede navedenih prava, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.“).

Također, navedeno postupanje bi bilo protivno i Zakonu o zdravstvenoj zaštiti, posebice odredbi **čl. 5.**, („ (1) Svaka osoba ima pravo na zdravstvenu zaštitu i na mogućnost ostvarenja najviše moguće razine zdravlja, u skladu s odredbama ovoga Zakona i zakona kojim se uređuje obvezno zdravstveno osiguranje u Republici Hrvatskoj. (2) Svaka je osoba obvezna brinuti se o očuvanju i unaprjeđenju svoga zdravlja. (3) Nitko ne smije ugroziti zdravlje drugih. (4) Svaka osoba je u hitnim slučajevima obvezna pružiti prvu pomoć ozlijeđenoj ili bolesnoj osobi i omogućiti joj pristup do hitne medicinske pomoći.“) i **odredbi čl. 13.** („Zdravstvena zaštita stanovništva Republike Hrvatske provodi se na načelima sveobuhvatnosti, kontinuiranosti, dostupnosti i cjelovitog pristupa u primarnoj zdravstvenoj zaštiti, specijaliziranog pristupa u specijalističko-konzilijarnoj i bolničkoj zdravstvenoj zaštiti te na načelima supsidijarnosti i funkcionalne integracije.“) zatim **odredbi čl. 59. Ustava** i **odredbi čl. 70. Ustava** („Svatko ima pravo na zdrav život.“), **odredbi čl. 26. st. 1. toč. 6. Zakona ozdravstvenoj zaštiti** („U ostvarivanju zdravstvene zaštite svaka osoba u skladu s odredbama ovoga zakona i zakona kojim se uređuje obvezno zdravstveno osiguranje ima pravo na: prihvaćanje ili odbijanje pojedinog dijagnostičkog odnosno terapijskog postupka, osim u slučaju neodgodive medicinske intervencije čije bi nepoduzimanje ugrozilo njezin život i zdravlje ili izazvalo trajna oštećenja njezina zdravlja“), **odredbi čl. 2.** („Svakom pacijentu jamči se opće i jednako pravo na kvalitetnu i kontinuiranu zdravstvenu zaštitu primjerenu njegovom zdravstvenom stanju, sukladno opće prihvaćenim stručnim standardima i etičkim načelima, u najboljem interesu pacijenta uz poštivanje njegovih osobnih stavova.“) **čl. 3.** („Zaštita prava pacijenata u Republici Hrvatskoj provodi se na načelima humanosti i dostupnosti.“), **čl. 4., čl. 5. i čl. 6.** („Pravo na suodlučivanje pacijenta obuhvaća pravo pacijenta na obaviještenost i pravo na prihvaćanje ili odbijanje pojedinoga dijagnostičkog, odnosno terapijskog postupka.“) Zakona o zaštiti prava pacijenatate **odredbi čl. 1. st. 3. Kodeksa medicinske etike i deontologije** („Liječničku će pomoć pružati jednako svima bez obzira na dob, spol, rasu, narodnost, vjeru, političko uvjerenje, društveni položaj ili bilo koje druge okolnosti, poštujući pri tome ljudska prava i dostojanstvo osobe.“).

Ukoliko niste u mogućnosti napraviti pregled ili zahvat bez provođenja PCR testa, upoznajte zdravstvene djelatnike s navedenim odredbama te im recite da su Vas sukladno naprijed navedenim odredbama dužni pregledati, odnosno pružiti liječničku pomoć. Ukoliko Vas isti i dalje ne žele primiti, tražite da Vam dostave pismenu odluku da Vas neće primiti na pregled, a kako biste mogli poduzeti radnje radi zaštite Vaših prava pred nadležnim tijelima. Također, tražite da Vam navedu temeljem kojih propisa Vam odbijaju pružiti liječničku pomoć.

b) za zdravstvene djelatnike

Klinički bolnički centar Osijek
RAVNATELJSTVO
Pomoćnik ravnatelja za kvalitetu
Urbroj: R1/14173 -2021.
Osijek, 18.10.2021.

USTROJSTVENIM JEDINICAMA KBC-a OSIJEK
-voditeljima

POVJERENSTVO ZA KVALITETU
-članovi

Predmet: **obavijesti proizvođača cjepiva AstraZeneca i Johnson & Johnson,**
- dostavlja se,

Poštovani,

u privitku se nalaze pisma zdravstvenim radnicima o riziku od trombocitopenije sa ili bez krvarenja kod primjene cjepiva Vaxzevria (COVID-19 Vaccine AstraZeneca) i pismo zdravstvenim radnicima o riziku imunosne trombocitopenije i venske tromboembolije uz primjenu cjepiva COVID-19 Vaccine Janssen.

Molim Vas upoznajte zdravstvene radnike Vaše ustrojstvene jedinice sa sadržajem ovih obavijesti.

S poštovanjem,

Pomoćnik ravnatelja za kvalitetu
izv. prof. dr. sc. Domagoj Drenjančević, dr. med.

AstraZeneca

13. listopada 2021.

Pismo zdravstvenim radnicima o riziku od trombocitopenije (uključujući imunosnu trombocitopeniju) sa ili bez krvarenja kod primjene cjepiva ▼ Vaxzevria (ranijeg naziva COVID-19 Vaccine AstraZeneca)

(Dodatne preporuke nastavno na prethodna pisma zdravstvenim radnicima od 24. ožujka, 14. travnja, 2. lipnja i 23. lipnja 2021. godine)

Poštovani,

u suradnji s Agencijom za lijekove i medicinske proizvode (HALMED) i Europskom agencijom za lijekove (EMA), nositelj odobrenja AstraZeneca AB želi Vas informirati o sljedećem:

Sažetak

- **Slučajevi trombocitopenije, uključujući imunosnu trombocitopeniju (engl. *Immune thrombocytopenia*, ITP) prijavljeni su nakon primjene cjepiva Vaxzevria, obično unutar prva četiri tjedna nakon primjene cjepiva.**
- **Vrlo rijetko su navedeni slučajevi trombocitopenije bili praćeni vrlo niskim razinama trombocita (<20 x 10^9/L) i/ili su bili povezani s krvarenjem.**
- **Neki od predmetnih slučajeva javili su se u osoba s anamnezom imunosne trombocitopenije.**
- **Nažalost, pojedini su slučajevi imali fatalni ishod.**
- **Ako osoba ima trombocitopenične poremećaje u anamnezi, poput imunosne trombocitopenije, potrebno je razmotriti rizik od razvoja niske razine trombocita prije primjene cjepiva, a nakon cijepljenja preporučuje se praćenje trombocita.**

Dodatne informacije

Cjepivo Vaxzevria indicirano je za aktivnu imunizaciju radi prevencije bolesti COVID-19 uzrokovane virusom SARS-CoV-2 u osoba u dobi od 18 ili više godina.

Slučajevi trombocitopenije, uključujući autoimuno stanje imunosne trombocitopenije (ITP), prijavljeni su nakon primjene cjepiva Vaxzevria, obično unutar prva četiri tjedna nakon primjene cjepiva.

Vrlo rijetko su navedeni slučajevi trombocitopenije bili praćeni vrlo niskim razinama trombocita (<20 x 10^9/L) i/ili su bili povezani s krvarenjem. Nažalost, pojedini su slučajevi imali fatalni ishod.

1/2

SVIM ZDRAVSTVENIM DJELATNICIMA
LIJEČNICIMA I MEDICINSKIM SESTRAMA

"*Samo sam izvršavao naredbe..*"
NE SMATRA SE pravnom obranom.

BITI ĆE VAM SUĐENO I BITI ĆETE ODGOVORNI!

VAŠA DUŽNOST JE DA INFORMIRATE PACIJENTA:

1. **CJEPIVO JE EKSPERIMENTALNO**
KAO PACIJENT PRISTAJETE BITI U TESTNI SUBJEKT DO KRAJA 2022/23 GODINE. CJEPIVO NIJE KLASIČNO POPUT OSTALIH, NEGO JE GENSKA TERAPIJA.
2. **NEMA GARANCIJE O IMUNITETU**
CIJEPLJENI MOGU OBOLIJETI KAO I PRENIJETI BOLEST NA DRUGE
3. **PCR TESTOVI NISU POUZDANI**
PCR OSIM ŠTO NISU POUZDANI, STERILIZIRANI SU ETILEN OKSIDOM KOJI JE KANCEROGEN I MUTAGEN. ZBOG NEPOUZDANOSTI, PCR TEST SVUGDJE U SVIJETU NAKON NOVE GODINE PRESTAJE BITI U UPOTREBI
4. **CJEPIVO UZROKUJE BROJNE NUSPOJAVE, ČAK I SMRT**
OD COV CJEPIVA ZABILJEŽENO JE VIŠE NUSPOJAVA I SMRTI OD SVIH OSTALIH DRUGIH CJEPIVA ZAJEDNO OTKAKO SE BILJEŽE NUSPOJAVE CIJEPLJENJA.

UPOZORENJE VIJEĆNICIMA, GRADONAČELNIKU I LOKALNOM STOŽERU

1. **IMATE OVLASTI UKINUTI OBVEZU NOŠENJA MASKE U GRADU/OPĆINI**
TAKO JE NAPRAVIO ČABAR, VARAŽDIN, SENJ I BROJNA DRUGA MJESTA ŠIROM SVJETA. SVAKA OPĆINA, SVAKI GRAD IMA TE OVLASTI.
2. **IMATE OVLASTI DONIJETI PROPISE DA COVID POTVRDE NIJE OBVEZNO PRIMJENJIVATI NA PODRUČJU GRADA/OPĆINE**
VI KAO PREDSTAVNICI NARODA IMATE OVLASTI I DUŽNOST U VAŠEM GRADU/OPĆINI UKINUTI OBVEZU NOŠENJA MASKE, OBVEZU POKAZIVANJA COVID POTVRDE ILI PCR TESTA. NAVEDENE MJERE PREDSTAVLJAJU POVREDU TEMELJNIH USTAVNIH PRAVA RH KOJE STE PRISEGNULI BRANITI.